

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/165/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816204536
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8816204536.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: R. Q.Á., V.. X.XX.XXXX, B. P. O. XXX, XXX XX O., o zaplatenie 3.493,35 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1162,07 eur, úrok 181,65 eur, úrok z omeškania vo výške 3,16 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1162,07 eur od 13.2.2016 do zaplatenia, a to všetko jej povoľuje uhradiť v 36,20 eurových mesačných splátkach, splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamieťa.

Žalobcovi priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3493,35 eur spolu s nezaplatenými úrokmi v sume 181,65 eur, úrokmi z omeškania vo výške 3,16 eur, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 3493,35 eur od 3.2.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov v sume 181,65 eur od 3.2.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 1.4.2014 uzatvoril žalobca so žalovaným Úverovú zmluvu č. 115229 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 4200,- eur. V zmysle bodu 1.1. Zmluvy, sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy aj Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s., a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v uvedených všeobecných obchodných podmienkach. Náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov upravuje Zmluva v bode 1.2. v spojení s VOP, z ktorých vyplýva tiež anuitné splácanie úveru, pričom počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške, počte a termínoch splátok iných poplatkov. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejme už v čase uzatvorenia zmluvy, sú teda uvedené v samotnom texte Zmluvy. Ostatné poplatky, ktorých účtovanie nie je zrejme v čase uzatvorenia zmluvy sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou Všeobecných obchodných podmienok, a tým aj súčasťou Zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť, pretože uvedené bude závisieť od toho, koľkokrát danú

službu banky využije. Zároveň, termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka poplatkov, a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný. Poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia Zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 2.2.2016 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, v súlade s Úverovou zmluvou a VOP a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Druhou upomienkou zo dňa 2.11.2015. Pohľadávka žalobcu ku dňu predčasného zosplatenia (dňa 2.2.2016) predstavovala 3738,16 eur a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 3493,35 eur, úrokov 181,65 eur, úrokov z omeškania 3,16 eur, poplatkov 60,00 eur, ktoré si žaloba v súdnom konaní neuplatňuje. Žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu.

2. Žalovaná k žalobe uviedla, že túto žiada zamietnuť v celom rozsahu. Namietala neprijateľné zmluvné podmienky, kumuláciu úrokov a úrokov z omeškania, započítanie úhrad na plnenie dlhu, namietala bezúročnosť úveru ako aj platnosť zmluvy. Zároveň žiadala o možnosť uhradiť dlh v splátkach po 34,20 eur.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to úverovou zmluvou č. 115229 zo dňa 1.4.2014, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.2.2014, Druhou upomienkou z 2.11.2015, Výzvou zo dňa 15.3.2016, Prehľadom splácania, stavom omeškaných splátok na úvere, prepočtom zmluvných úrokov, prepočtom úrokov z omeškania, Sadzobníkom poplatkov, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.4.2016. Ďalej súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s vyjadrením žalovanej zo 16.10.2016, Stanoviskom k vyjadreniu žalovanej z 10.11.2016, písomným podaním žalobcu z 21.3.2018, špecifikáciou žalobcu z 29.3.2018 s prílohami, písomným podaním žalovanej z 5.4.2018 spolu s výpisom z účtu o platbách žalobcovi, písomným podaním žalobcu z 2.5.2018 s prílohami, a to výzvou na predčasné splatenie úveru z 2.2.2016, prehľadom splácania, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 7.12.2013, písomným podaním žalovanej z 16.5.2018 spolu s tlačivom pre priznanie oslobodenia os súdnych poplatkov a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Žalobca ako banka a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 1.4.2014 Úverovú zmluvu č. 115229 podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Podľa článku 1., bodu 1.2. Zmluvy, banka sa zaviazala poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky formou splátkového bezúčelového úveru vo výške 4200,- eur. Úver sa dlžník zaviazal splatiť 72 anuitnými splátkami vo výške 91,27 eur mesačne, pričom termín splatnosti prvej splátky bol 28.4.2014 a poslednej dňa 27.3.2020. Každá ďalšia splátka bola splatná k 27. dňu v kalendárnom mesiaci. Dohodnutá výška úrokovej sadzby bola 15,90 % ročne a to až do splatnosti celého úveru. Výška RPMN bola 19,78 %, priemerná hodnota RPMN bola 18,87 %. Celkovo sa žalovaná zaviazala žalobcovi zaplatiť sumu 6781,44 eur.

5. Podľa článku 3., bod. 1.1. Zmluvy, klient sa zaväzuje riadne a včas splniť si všetky svoje záväzky vyplývajúce z úverovej zmluvy, riadne a včas splácať úver, platiť banke poplatky súvisiace s úverom uvedené v úverovej zmluve, VOP a sadzobníku poplatkov.

6. Žalobca ďalej súdu predložil „Druhú upomienku“ zo dňa 2.11.2015 adresovanú žalovanej, ktorou ju vyzval k úhrade sumy 181,98 eur najneskôr do 7.11.2015 s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia úveru.

7. Žalobca tiež súdu predložil „Výzvu na predčasné splatenie úveru“ zo dňa 2.2.2016, ktorou ju vyzval na úhradu dlhu 3738,16 eur do 12.2.2016. Výzva bola žalovanej doručená dňa 5.2.2016.

8. Zo žalobcom predloženého výpisu z účtu a výpisu z interného bankového systému je zrejmé, že žalovanej bol dňa 1.4.2014 poskytnutý úver 2193,36 eur.

9. Žalovaná v písomnom podaní zo dňa 16.10.2016 namietala neprijateľné zmluvné podmienky, kumuláciu úrokov a úrokov z omeškania, započítanie úhrad na plnenie dlhu. Namietala ustanovenie čl.2 ods. 2.4 zmluvy, podľa ktorého žalobca je oprávnený uspokojiť svoje pohľadávky z právnych úkonov

z platieb prijímaných na účet žalovaného, ktoré mu žalobca vedie alebo bude viesť. Taktiež namietala ustanovenie úverovej zmluvy, ktoré umožňuje účtovať paušálne poplatky za zaslanie upomienok. Zároveň žiadala o možnosť uhradiť dlh v splátkach po 34,20 eur z dôvodu, že jej príjmom jej iba starobný a invalidný dôchodok, pričom je opatrovníčkou mentálne postihnutej dcéry.

10. Zo staviska žalobcu k tomuto vyjadreniu zo dňa 10.11.2016 je zrejmé, že ustanovenie čl. 2 ods. 2. 4 Úverovej zmluvy žalobca nepovažuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko predmetné ustanovenie je vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne a v prípade započítania pohľadávok na účte klienta sa dlhy klienta znižujú, teda ani samotné ustanovenie nemožno označiť za neprospech v klienta. Strany si môžu vznik a zánik povinnosti platiť úroky za dobu, počas ktorej má dlžník platiť úroky, v zmluve o úvere dojednať odchylné. Pri úverovej zmluve ide nepochybne o plnenie peňažného záväzku a hneď v dvoch rovinách: vrátiť poskytnutá peňažné prostriedky (úver) v dohodnutej lehote, ako aj zaplatiť požadované úroky. Ak dlžník v oboch prípadoch nesplní svoju povinnosť včas, dostane sa do omeškania. Vzhľadom na to, že ide o dva rozdielne inštitúty, ktoré sa odlišujú tak svojou podstatou, ako aj funkciami, všeobecne treba vychádzať z toho, že pri omeškaní s vrátením peňažných prostriedkov má veriteľ nárok jednak na úrok z úveru a jednak na úrok z omeškania (§ 369 ods. 1). Úprava úroku z omeškania, ako aj úroku z úveru je podporná (má dispozitívny charakter), a preto je, samozrejme, rozhodujúce, ako sa strany dohodli v zmluve. Svojou dohodou môžu rôzne kombinovať uplatnenie oboch inštitútov v konkrétnom prípade. Po zosplatnení úveru veriteľ má nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky. Obchodný zákonník priznáva veriteľovi právo na dohodnutý úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom stanovuje len moment vzniku tohto nároku, moment jeho zániku nestanovuje. Ak by bolo úmyslom zákonodarcu dobu nároku veriteľa na dohodnutý úrok ohraničiť, nepochybne by tak učinil. V zmysle § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (ďalej len „nariadenie“) odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Podľa § 3a ods. 2 nariadenia za sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Úroky z omeškania však treba vnímať ako sankciu za omeškanie s plnením celého nároku veriteľa, teda požičanej istiny a aj zmluvných úrokov, nakoľko do omeškania sa dlžník dostane ak neplní riadne a včas. Poukázal na bod 1.1. zmluvy. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj všeobecné obchodné podmienky banky (VOP) a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú vo VOP. Z uvedeného teda vyplýva, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Informáciu, že splácanie spotrebiteľského úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok a že rozdelenie splátok na istinu a úroky úveru obsahuje amortizačná tabuľka, banka klientovi poskytuje už v rámci poskytovania informácií pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ by mal samotný text zmluvy obsahovať podrobný rozpis splátok istiny a úrokov za celé obdobie splatnosti úveru, znamenalo by to neúmerné rozšírenie rozsahu zmluvy čo by neprispelo k jednoduchosti, zrozumiteľnosti a prehľadnosti zmluvnej dokumentácie. Napríklad pri spotrebiteľskom úvere s lehotou splatností 9 rokov, by splnenie tejto požiadavky znamenalo rozpísanie každej zo 108 mesačných splátok v členení na časť pripadajúcu na istinu a časť pripadajúcu na úroky. Žalobca neuzatvára so žalovanými mimosúdne dohody, pretože neuzatvára už ďalšie dohody s klientmi, ktorí porušili svoje zmluvné povinnosti a ich záväzky sa stali predčasne splatnými. Žalobca má za to, že ak by súd priznal možnosť plnenia dlhu v splátkach, postupoval by podľa neplatnej právnej úpravy, a to podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý súdu dával nasledovné tot oprávnenie. V aktuálne platnej a účinnej právnej úprave však takéto splnomocňovacie ustanovenie chýba. Ust. § 232 ods 3 Civilného sporového poriadku, na ktoré súd odkazuje totiž stanovuje nasledovné: „Lehota na plnenie je bi dni a plynie od právoplatností rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“ Posúdenie finančných možností žalovaného pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde jednak k dôslednému zisteniu majetku žalovaného a jednak k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia. Pritom pre posúdenie vymožitelnosti pohľadávky a voľbu

vhodného spôsobu jej vymoženia nebude rozhodujúci iba predpokladaný mesačný príjem a vyživovacia povinnosť žalovaného, ale jeho celkové majetkové pomery. Z vyššie uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že by nebola splnená podmienka, podľa ktorej súd v odôvodnených prípadoch môže určiť dlhšiu lehotu na plnenie a tiež by súd pri svojom rozhodnutí rozhodol nad zákonom dovolený rozsah, čo je v priamom rozpore a Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR.

11. V špecifikácii pohľadávky zo dňa 29.3.2018 žalobca uviedol, že žalovanému bol na základe úverovej zmluvy poskytnutý úver vo výške 4.200 eur. Úver bol čerpaný dňa 01 . 04. 2014 vo výške 4 . 200 eur, z ktorého časť finančných prostriedkov vo výške 1796, 64 eur použil na splatenie úveru v Prima banke a časť finančných prostriedkov vo výške 210 eur použil na úhradu poplatku za poskytnutie úveru započítaním na poskytnutý úver v deň jeho poskytnutia v zmysle bodu 3.5 Obchodných podmienok pre úvery občanom účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (účinné od 1.2.2014) so žalovaným, Poplatok za poskytnutie úveru je dohodnutý v súlade s právnymi predpismi a nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou s odkazom na § 53 ods. 1 OZ, nakoľko sa týka hlavného predmetu plnenia - odplaty a je dohodnutý určito, jasne a zrozumiteľne v prehľadnej tabuľke v bode 1.2. zmluvy. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 4.200 eur, ktorý mal splácať k 27. kalendárnemu dňu v mesiaci od 28.4.2014 do 27.3.2020 vo výške 91,27 eur ako to vyplýva z bodu 1.2. zmluvy. Pred predčasným zosplatením úveru uskutočnil žalovaný úhrady v celkovej výške 1.658,72 eur, ako je zrejme z doloženej tabuľky Prehľad splácania - do predčasného zosplatenia - v prílohe. Po predčasnom zosplatení úveru žalovaný uskutočnil úhrady v celkovej výške 478,80 eur, ako je zrejme z doloženej tabuľky Prehľad splácania - po predčasnom zosplatení - v prílohe. Celkovo uhradil žalovaný žalobcovi sumu 2137,52 eur (úhrady pred zosplatením a úhrady po zosplatení úveru). Vzhľadom na úhrady žalovaného po predčasnom zosplatení úveru (prehľad splácania žalovaného po predčasnom zosplatení úveru doložené v prílohe), žalobca žalobu vzal späť v časti o zaplatenie 478,80 eur s príslušenstvom.

12. Žalovaná v podaní zo dňa 5.4.2018 poukázala na to, že zmluva je písaná drobným nečitateľným písmom. Takéto konanie považuje za nekalú obchodnú praktiku. Poukázala na článok 3 odsek 1,2,3, článok 5 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Žalovaná nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že všetky poplatky boli jasne a zreteľne uvedené jednak v úverovej zmluve a jednak sa s nimi mala možnosť oboznámiť aj prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Aj keď si žalobca od žalovanej v súdnom konaní pokuty neuplatňuje, jedná sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nemala žiadnu možnosť vyjednávania a buď podmienky zmluvy prijala tak, ako si ich žalobca sám v predstihu podľa svojej predstavy naformuloval, alebo by zmluvný vzťah nevznikol. Nie sú žiadne pochybnosti o tom, že za takého stavuje spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu. Žalovaná je toho názoru, že zmluva o úvere je v celom rozsahu pre rozpor s viacerými ustanoveniami zákona a s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná, t.j. neobsahuje náležitosti, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a úrokmi. Zmluva o úvere neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ani termín konečnej splatnosti úveru. V tejto súvislosti poukázala aj na judikatúru súdov. Žalovaná je toho názoru, že pri započítaní plnení dlhu žalovanej by došlo zo strany žalobcu k porušeniu príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, teda v prípade, ak by bol poskytnutý úver považovaný za úver s úrokom a s poplatkami, tak veriteľ je povinný započítavať čiastočné plnenia peňažného dlhu najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Žalobca v podanej žalobe nepreukázal, že žalovaná započítavanie čiastočného plnenia určili inak. Z prehľadu splácania, ktoré žalobca súdu predložil, je evidentné, že žalobca všetky prijaté úhrady splátok v omeškaní započítal prednostne na úhradu úroku.

13. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 2.5.2018 uviedol, že poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018 č.k. 3 Cdo 146/2017, vo veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., v ktorej posudzoval obdobnú úverovú zmluvu ako je zmluva, z ktorej vyplýva nárok uplatnený v tomto konaní. V bode 1.2. zmluvy je uvedené, že splácanie úveru sa uskutočňuje anuitnými splátkami, pričom výška anuitnej splátky bola 91,27 eur. Anuita a anuitné splácanie je definované vo VOP (žalobca predkladá v prílohe) v Čl. V. Splácanie anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity) znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška každej splátky úveru (anuita) je rovnaká (s výnimkou poslednej splátky) a skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru. Pomer výšky istiny a riadnych úrokov sa v priebehu splácania úveru mení. Poslednou splátkou úveru sa splatí zostatok úveru aj so zvyšným príslušenstvom. Ak by splatnosť ktorejkoľvek splátky pripadla na deň, ktorý nie je pracovným dňom, posúva sa splatnosť tejto splátky na najbližší nasledujúci pracovný deň. Úver musí byť splatený najneskôr v konečný deň splatnosti určený v

zmluve o úvere. Vzhľadom na to, že zo strany žalovanej došlo k ďalšej opätovnej úhrade dňa 13.4.2018 vo výške 34,20 eur, ktorá bola započítaná na istinu, žalobca vzal žalobu čiastočne späť aj vo výške tejto úhrady a žiada súd, aby konanie aj v tejto časti zastavil.

14. Súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom z 18.6.2018 č.k. 5C/165/2016-140, ktorým konanie zastavil v časti o zaplatenie sumy 513,- eur, žalovanú zaviazal na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1818,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2331,28 eur od 12.2.2016 do 28.9.2016, zo sumy 2297,08 eur od 29.9.2016 do 2.1.2017, zo sumy 2262,88 eur od 3.1.2017 do 27.2.2017, zo sumy 2228,68 eur od 28.2.2017 do 13.4.2017, zo sumy 2194,48 eur od 14.4.2017 do 15.5.2017, zo sumy 2160,28 eur od 16.5.2017 do 23.6.2017, zo sumy 2126,08 eur od 24.6.2017 do 17.8.2017, zo sumy 2091,88 eur od 18.8.2017 do 21.9.2017, zo sumy 2057,68 eur od 22.9.2017 do 23.10.2017, zo sumy 2023,48 eur od 24.10.2017 do 9.11.2017, zo sumy 1989,28 eur od 10.11.2017 do 14.12.2017, zo sumy 1955,08 eur od 15.12.2017 do 15.1.2018, zo sumy 1920,88 eur od 16.1.2018 do 1.2.2018, zo sumy 1886,68 eur od 2.2.2018 do 13.3.2018, zo sumy 1852,48 eur od 14.3.2018 do 13.4.2018, zo sumy 1818,28 eur od 14.4.2018 do zaplatenia, a to všetko jej povoľuje uhradiť v 36,20 eurových mesačných splátkach splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkami straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol a žalobcovi priznal proti žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 27% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

15. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o povolení splácať dlžnú sumu v splátkach, proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

16. Krajský súd v Prešove rozsudkom z 30.7.2019 č.k. 17Co/50/2019-225 potvrdil rozsudok vo vyhovujúcom výroku v rozsahu splatnosti dlhu žalovanou a zrušil rozsudok v zamietavom výroku v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení poukázal na to, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého žalobcom žalovanej v dôsledku absencie obligatórnych náležitostí zmluvy vyžadovaných zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že žalobca má voči žalovanej nárok len na zaplatenie istiny úveru. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že v zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN, teda absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie však nijako nešpecifikoval, ktoré konkrétne predpoklady pre výpočet RPMN považuje za absentujúce. V tomto smere je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné. Rozhodovanie v súlade s ustálenou súdnou praxou je naplnením požiadavky spravodlivého procesu a princípu právnej istoty vyjadreného v čl. 2 ods. 2 základných princípov Civilného sporového poriadku. Ak súd dospeje k záveru, že v prejednávanej veci nastala typická situácia riešená už v judikatúre súdov určitým spôsobom, má možnosť v odôvodnení rozsudku jednoducho odkázať na ustálenú rozhodovaciu prax. Pokiaľ sa však chce od takejto praxe odkloniť, je jeho zákonnou povinnosťou vyplývajúcou mu z ust. § 220 ods. 3 CSP dôkladne vysvetliť, z akých dôvodov nemožno v prejednávanej veci akceptovať súdnu prax. Odklon od ustálenej praxe pritom môže byť odôvodnený rozdielnosťou skutkového stavu, ale aj vývojom právneho názoru. Bezvýnimočne však platí, že odôvodnenie odklonu musí byť dôkladné a presvedčivé. NS SR už vo viacerých rozhodnutiach tak, ako na to poukazuje žalobca, zaujal stanovisko, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky) a pri ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je za použitia eurokonformného výkladu nutné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Vychádzajúc z uvedeného je zřejmé, že súd prvej inštancie sa pri svojom rozhodovaní odklonil od rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovenej v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/146/2017, 4Cdo/211/2017 3Cdo/56/2018 4Cdo/187/2017, 4Cdo/65/2018. Tento odklon od ustálenej rozhodovacej praxe žiadnym spôsobom neodôvodnil, t. j. neuviedol, z akých dôvodov neakceptoval v prejednávanej veci súdnu prax. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil, čo je v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu (čl. 46 Ústavy SR, čl. 45 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv). Tým odňal stranám sporu právo konať pred súdom a zaťažil svoje rozhodnutie vadou, pre ktorú bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť dôvodnosť žaloby v rozsahu

zodpovedajúcemu zrušeniu rozsudku a svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby zodpovedalo požiadavkám stanoveným v ust. § 220 ods. 2 CSP. Rozhodne tiež o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Súd následne doplnil dokazovanie oboznámením tlačivami pre dokladovanie pomerov žalovanej z 21.1.2020 a 17.9.2020, písomnými vyjadreniami žalovanej z 30.1.2020, z 8.4.2020, z 22.7.2020, z 10.9.2020, odpoveďami na lustrácie z registra bánk ohľadne žalovanej, lustráciami z registra Soc. poisťovne ohľadne žalovanej, písomnými vyjadreniami žalobcu z 10.1.2020, z 13.1.2020, z 19.3.2020, z 23.3.2020, z 9.7.2020, z 27.8.2020, z 28.8.2020.

18. Žalobca v podaní z 13.1.2020 odkázal na ustálenú súdnu prax Najvyššieho súdu SR ohľadne splnenia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne vo veciach žalobcu, v ktorých posudzoval obdobné úverové zmluvy, a to uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 146/2017 z 22.2.2018, sp.zn. 4Cdo 211/2017 z 23.4.2018, sp.zn.3Cdo/56/2018 z 17.4.2018, sp.zn. 4Cdo/65/2018 z 26.9.2018, sp.zn.5Cdo/132/2017 z 29.10.2018, sp.zn.2Cdo/235/2017 z 21.12.2018, sp.zn.3Cdo/45/2018 z 22.11.2018, sp.zn.7Cdo/98/2018 z 30.1.2019, sp.zn.1 Cdo/59/2019 z 30.10.2019. Žalobca poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu vo veci iného žalobe u, ktoré sa tak isto týka splnenia náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., a to uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 4Cdo/ 187/2017 z 23.4.2018. K úprave predpokladov použitých na výpočet RPMN žalobca uviedol, že všetky predpoklady použité na výpočet RPMN v zmluve uvedené sú, a ide o nasledovné výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy. Zákon nepožadoval a ani v súčasnosti nepožaduje, uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a nepožadoval ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať, ako predpoklady pre výpočet RPMN. Zákon stanovuje, že sa majú tieto predpoklady v zmluve uviesť, čo banka, ako vyplýva z vyššie uvedeného, splnila. Žalobca podotýka, že zmyslom zákona nie je bezúčelný formalizmus alebo vynucovanie náležitosti zmluvy bez akéhokoľvek konkrétneho účelu. Účelom je dosiahnuť zrozumiteľnosť zmluvy pre spotrebiteľa, aby bol schopný posúdiť rozsah svojho záväzku, a máme zato, že všetky náležitosti uvedené v zmluve boli dostatočné. Žalobca poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 6Co/237/2017-124 zo dňa 26.9.2018, v ktorom sa krajský súd nestotožnil s právnym posúdením súdu prvej inštancie, keď podľa názoru odvolacieho súdu zákon nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a ani nepožaduje predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Zákon stanovil, že tieto predpoklady sa majú v zmluve uviesť, čo žalobca v zmluve jednoznačne uviedol, keď uviedol, aká je výška RPMN ako aj priemerná RPMN ako aj celková čiastka, ktorú musí žalovaný uhradiť.

19. V písomnom podaní z 28.8.2020 žalobca uviedol, že žalovaný neuhradil sumu, ktorá by presahovala už právoplatne priznaný nárok rozhodnutím zo dňa 18.6.2020. Žalobca predložil tabuľku, z ktorej sú zrejmé všetky úhrady žalovaného po predčasnom zosplatení úveru. Žalovaný po vyhlásení rozsudku zo dňa 18.6.2018 spláca úver v mesačných splátkach vo výške 36,20 eur mesačne od 17.7.2018 do 24.7.2020. Žalovaný uhradil ešte pred vyhlásením rozsudku dve splátky - a to dňa 3.5.2018 a 19.6.2018, každú vo výške 34,20 eur, ktoré neboli zohľadnené v rozsudku. V rozsudku boli zohľadnené úhrady žalovaného za obdobie od 28.9.2016 do 13.4.2018, spolu vo výške 513 eur a v teda v časti o zaplatenie sumy 513 eur bolo konanie zastavené. Následne ďalšími úhradami, ktoré neboli v rozsudku zohľadnené a to úhradami od 3.5.2018 do 24.7.2020 zaplatil žalovaný spolu sumu 792,40 eur, ktorá bola započítaná na istinu. Žalovaný bol povinný v zmysle rozsudku súdu zaplatiť žalobcovi sumu 1818,- eur s prísl. a z uvedeného teda vyplýva, že žalovaná zatiaľ uhradila iba časť priznanej sumy.

20. V ďalších podaniach žalobca poukazoval na ostatné tvrdenia a dôkazy. Žalovaná sa v písomných podaniach pridržiaval tvrdení uvedených v predchádzajúcich vyjadreniach.

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

23. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

29. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

30. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j)ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k)výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l)právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m)súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n)prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o)úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p)upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s)informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x)názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

31. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

32. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

33. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávaci

predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

35. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

36. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

37. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

38. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

39. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca a žalovaná ako dlžník dňa 1.4.2014 uzatvorili úverovú zmluvu, podľa ktorej žalobca poskytol žalovanej sumu 4200,- eur. Úver sa žalovaná zaviazala splatiť 72 splátkami vo výške 91,27 eur mesačne, pričom termín splatnosti prvej splátky bol 28.4.2014 a poslednej dňa 27.3.2020. Každá ďalšia splátka bola splatná k 27. dňu v kalendárnom mesiaci. Dohodnutá výška úrokovej sadzby bola 15,90 % ročne a to až do splatnosti celého úveru. Výška RPMN bola 19,78 %, priemerná hodnota RPMN bola 18,87 %. Celkovo sa žalovaná zaviazala žalobcovi zaplatiť sumu 6781,44 eur.

40. Žalovaná uhradila k predmetnej zmluve pred podaním žaloby sumu 1658,72 eur a sumu 513,- eur po podaní žaloby do vyhlásenia rozhodnutia vo veci, spolu 2170,92 eur. Následne uhradila žalovaná splátkami sumu 792,40 eur.

41. Nakoľko rozsudkom z 18.6.2018 č.k. 5C/165/2016-140, bolo konanie zastavené v časti o zaplatenie sumy 513,- eur a žalovanú súd zaviazal na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1818,28 eur spolu s úrokom z omeškania z konkrétnych súm po zohľadnení splácania dlžnej sumy zo strany žalovanej, predmetom ďalšieho konania je nárok na zaplatenie istiny 1162,07 eur, úroku v sume 181,65 eur, úroku z omeškania v sume 3,16 eur, úroku z omeškania zo sumy úroku 181,65 eur od 3.2.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3493,35 eur od 3.2.2016 do 11.2.2016 (zamietnutá časť v pôvodnom rozsudku, pričom v zamietavej časti bol rozsudok zrušený), úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1162,07 eur od 12.2.2016 do zaplatenia.

42. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

43. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

44. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

45. Súd je toho názoru, že ust. bodu 5.6 zmluvy v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

46. V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

47. Uvedené ustanovenie zmluvy (bod 5.6.) je tak možné považovať aj za priečiacie sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

48. Vzhľadom na ust. § 391 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

49. V danom prípade je tak súd viazaný názorom odvolacieho súdu ohľadne názoru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky) a pri ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je za použitia eurokonformného výkladu nutné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Súd vzhľadom

na uvedené akceptoval prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovenú v rozhodnutiach sp. zn. 3Cdo/146/2017, 4Cdo/211/2017 3Cdo/56/2018 4Cdo/187/2017, 4Cdo/65/2018, na ktoré poukazoval odvolací súd.

50. Žalobcovi tak súd priznal nárok na zvyšnú časť istiny a úroku z úveru v sume 1162,07 eur (po zohľadnení platieb uhradených na úrok z úveru nepriznaný pôvodným rozsudkom, ktoré platby boli pôvodne zarátané na dlžnú istinu), nárok na úrok z úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti (do 2.2.2016) v sume 181,65 eur, nárok na úrok z omeškania v sume 3,16 eur vyčíslených pri sadzbe 5% ročne z dlžnej istiny.

51. S ohľadom na to, že úrok z úveru, v danom prípade vo výške 181,65 eur, nemožno úročiť ďalším úrokom z omeškania (zákaz anatocizmu, s poukazom na rozsudok Veľkého senátu obchodného kolégia NS ČR zo dňa 24.3.2004 pod sp. zn. Odo 101/2002, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 29Odo 689/2006, sp. zn. 31Cdo2036/2009, sp. zn. 35Odo 101/2002, ako aj uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. ÚS 1893/08 zo dňa 13.11.2008), súd žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania z kapitalizovaného zmluvného úroku odo dňa 3.2.2016 z nezaplatených úrokov 181,65 eur do zaplatenia ako nedôvodnú zamietol.

52. Z uvedených rozhodnutí je možné ustáliť, že „Dohoda o platení úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor so zákonom“. Preto treba konštatovať neplatnosť takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§ 39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka).

53. Úroky z omeškania sú v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky pričom zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka ani Obchodného zákonníka nie je možné vyvodiť právo veriteľa na príslušenstvo z príslušenstva. Nezaplatením úrokov z istiny sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu. Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva, v konkrétnom prípade úroky z omeškania zo zmluvných úrokov, veriteľ nemá preto, že Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neupravujú majetkovú sankciu pre prípad omeškania s plnením príslušenstva pohľadávky. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že branie úrokov z úrokov, anatocizmus, nebolo prípustné už v rímskom práve. Z uvedených záverov konštantne vychádza rozhodovacia prax súdov Českej republiky pričom nie je dôvod sa ňou neinšpirovať vzhľadom na totožnosť právnej úpravy v Českej a Slovenskej republike v období, z ktorého rozhodovacia prax pochádza. V rozsudku z 24.03.2004 sp.zn. 35Odo/101/2002, ktorý bol publikovaný v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod R/5/2006, Veľký senát obchodného kolégia Najvyššieho súdu Českej republiky prijal záver, že Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo (úrok z omeškania) pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9Co/126/2019 z 25. 06. 2020.

54. V týchto súvislostiach súd poukazuje napríklad aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/102/2018 z 13. 12. 2018, sp.zn. 14Co/20/2017 zo 14. 06. 2018.

55. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručенú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručенú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície(uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

56. Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď dorúčením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i vrhodením oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa

s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

57. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vložením do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

58. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, zaviazal ju súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 5% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády zo sumy istiny úveru po zohľadnení jednotlivých úhrad žalovanej po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Do sféry dispozície žalovanej sa výzva na predčasné splatenie úveru dostala dňa 5.2.2016, ako to vyplýva z kópie doručky predloženej žalobcom. Žalobca poskytol vo výzve žalovanej lehotu na plnenie do 12.2.2016. Žalovaná sa do omeškania dostala najskôr dňa 13.2.2016, súd preto žalobcovi priznal nárok na úrok z omeškania od uvedeného dňa a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol.

59. Súd preto nemohol priznať žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % z požadovanej istiny za obdobie od 3.2.2016 do 12.2.2016, keďže v tom čase žalovaná ešte nebola v omeškaní s úhradou zosplateného úveru.

60. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

61. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Príjem žalovanej predstavuje starobný dôchodok v sume 374,70 eur a vdovský dôchodok v sume 111,90 eur, pričom žalovaná tiež poberá opatrovateľský príspevok v sume 223,- eur. Súd zároveň zohľadnil skutočnosť, že žalovaná sa stará o dcéru, ktorá je mentálne postihnutá a potrebuje neustálu opateru. Zároveň súd zohľadnil, že žalovaná spláca aj ďalších päť úverov v mesačných splátkach po 50,80 eur, po 29,70 eur, po 80,- eur, po 37,30 eur, po 45,40 eur a zároveň právoplatne priznanú sumu v tomto konaní po 36,20 eur. Účelom priznania dlžnej sumy súdnym rozhodnutím nemôže byť likvidačné pôsobenie na spotrebiteľa, ktorý sa dostáva z finančných problémov, ale uspokojenie nároku veriteľa. Od pôvodného rozhodnutia, ktorým bola žalovaná právoplatne zviazaná na úhradu sumy 1818,28 eur spolu s ďalším príslušenstvom žalobcovi, nedošlo k výraznej pozitívnej zmene jej sociálnych a majetkových pomerov. Súd preto povolil žalovanej aj zvyšnú časť dlžnej sumy splácať v splátkach po 36,20 eur.

62. Povolenie splátok na uhradenie prisúdenej čiastky nie je spôsobilé žalobcovi spôsobiť ekonomické problémy v jeho obchodnej činnosti. Splácanie prisúdenej sumy v mesačných splátkach nezasiahne neprimerane do hospodárskych pomerov žalobcu ako spoločnosti ktorá má v predmete svojej obchodnej činnosti okrem iného zaradené aj poskytovanie úverov. Žalovaná ako spotrebiteľ si zaslúži ochranu, keď sa objektívne ocitla v takej situácii, že by zaplatenie dlhu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia bolo pre ňu devastujúce. Žalovaná riadne spláca žalobcovi aj dlh už právoplatne v tejto veci žalobcovi priznaný.

63. Súd, ktorý rozhoduje o čase plnenia žalobou uplatneného nároku nie je viazaný pôvodne dojednanými splátkami, môže však pri stanovení výšky splátok zohľadniť situáciu existujúcu v čase rozhodovania. Ak žalovaný svoj dlh nebude plniť spôsobom určeným rozsudkom, omeškanie jednej zo splátok bude mať za následok zročnosť celého dlhu.. Plynutie času nemá na postavenie žalobcu negatívny dopad, keďže mu patrí nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy až do času úplného splnenia dlhu. Žalobca je obchodnou spoločnosťou so stabilným zázemím na trhu, preto možnosť postupnej úhrady dlhu splátkami v súdom určenej výške nemožno vnímať ako zásah do pomerov žalobcu, ktorý by bol spôsobilý ohroziť ďalšiu činnosť žalobcu, neprimerane zhoršiť jeho majetkovú situáciu (v súvislosti s uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/130/2018 z 17. 12. 2018).

64. Stanovená výška splátky neúmerne nepredĺži dobu splácania oproti pôvodnej zmluve a zároveň existenčne neohrozí žalovanú (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 25Co/101/2018 z 30. 04. 2019).

65. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

66. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

67. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

68. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

69. Žalobca požadoval istinu a sumu vyčísleného príslušenstva v sume 3678,16 eur spolu s ďalším nevyčísleným príslušenstvom. Z uplatnenej sumy 3165,16 eur žalobcovi bolo priznaných 3165,16 eur spolu s ďalším príslušenstvom a konanie bolo zastavené ohľadne sumy 513,- eur, avšak zastavenie procesne zavinila žalovaná úhradami po podaní žaloby.

70. Žalobcov úspech tak predstavoval 100%. Uvedenú náhradu trov v plnom rozsahu proti žalovanej mu súd aj priznal. Žalobca uviedol úroky z omeškania, ktorý nárok súd čiastočne zamietol, ako príslušenstvo pohľadávky bez toho, aby ich špecifikoval v kapitalizovanej forme, teda vo forme, ktorá by predstavovala v istom slova zmysle uplatňovanú istinu. Za týchto okolností by nebolo dôvodné, aby súd tieto úroky kapitalizoval, takýmto spôsobom z nich vlastne vytváral istinu a bral ju do úvahy aj ako základ pre posúdenie miery úspechu a neúspechu sporových strán v tomto konaní. Nie je dôvod započítavať nepriznané a nevyčíslené príslušenstvo pohľadávky viažuce sa na úspešne priznanú istinu žalobcovi ako neúspech v otázke náhrady trov konania. V súvislosti s vyššie uvedeným názorom súd poukazuje na aktuálnu judikatúru Krajského súdu v Prešove, napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/3/2019 zo dňa 26. 02. 2019, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/141/2018 zo 4.4.2019. V súvislosti s vyššie uvedeným spôsobom určenia úspechu strán sporu, súd poukazuje na názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/136/2017 zo dňa 31. 10. 2017, ktoré rozhodnutie zohľadňuje uznesenie NS SR sp.zn.6Obo/243/2007 z 27.11.2008.

71. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.